

Warszawa, dnia 12 czerwca 2025 r.

Poz. 591

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA ROZWOJU I TECHNOLOGII¹⁾**

z dnia 7 maja 2025 r.

w sprawie włączenia kwalifikacji wolnorynkowej „Komunikowanie się za pomocą tworzenia, opowiadania i wysłuchiwanie historii (storytelling)” do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji

Na podstawie art. 25 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 1606) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia informacje o włączeniu kwalifikacji wolnorynkowej „Komunikowanie się za pomocą tworzenia, opowiadania i wysłuchiwanie historii (storytelling)” do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

Minister Rozwoju i Technologii: *K. Paszyk*

¹⁾ Minister Rozwoju i Technologii kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 maja 2024 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Technologii (Dz. U. poz. 739).

Załącznik do obwieszczenia Ministra Rozwoju i Technologii
z dnia 7 maja 2025 r. (M.P. poz. 591)

**INFORMACJE O WŁĄCZENIU KWALIFIKACJI WOLNORYNKOWEJ „KOMUNIKOWANIE SIĘ
ZA POMOCĄ TWORZENIA, OPOWIADANIA I WYSŁUCHIWANIA HISTORII (STORYTELLING)”
DO ZINTEGROWANEGO SYSTEMU KWALIFIKACJI**

1. Nazwa kwalifikacji wolnorynkowej

Komunikowanie się za pomocą tworzenia, opowiadania i wysłuchiwanie historii (storytelling)

2. Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji przypisany do kwalifikacji wolnorynkowej

5 poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji

3. Efekty uczenia się wymagane dla kwalifikacji wolnorynkowej

Syntetyczna charakterystyka efektów uczenia się

Osoba posiadająca kwalifikację wolnorynkową „Komunikowanie się za pomocą tworzenia, opowiadania i wysłuchiwanie historii (storytelling)” jest przygotowana do komunikowania się za pomocą historii, w tym stworzenia i zaprezentowania historii odpowiadającej założonym celom i dostosowanej do odbiorców oraz wysłuchania historii opowiedzianej przez inną osobę. Osoba posiadająca kwalifikację wolnorynkową „Komunikowanie się za pomocą tworzenia, opowiadania i wysłuchiwanie historii (storytelling)” posiada wiedzę w zakresie przeprowadzania diagnozy odbiorców, definiowania celu narracji oraz metod budowania i opowiadania historii. Rozumie, że siła opowiadanej historii polega na uruchomieniu w słuchaczach empatii i wyobraźni. Ponadto osoba posiadająca kwalifikację wolnorynkową „Komunikowanie się za pomocą tworzenia, opowiadania i wysłuchiwanie historii (storytelling)” jest gotowa do budowania historii, w odpowiedzi na sformułowany cel i scharakteryzowanego odbiorcę, wykorzystując wybraną metodę budowania historii. Prezentuje historię z zaangażowaniem, a także obserwuje reakcję odbiorców i wyciąga z niej wnioski, jak również wysłuchuje historii opowiedzianej przez inną osobę i potrafi ją sparafrazować z uwzględnieniem faktów, emocji i morału danej historii.

Zestaw 1. Podstawy teoretyczne storytellingu

Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Omawia przeprowadzanie diagnozy odbiorcy	– wyjaśnia cel przeprowadzenia diagnozy, – wymienia obszary diagnozy odbiorcy, – omawia metodę diagnozy odbiorcy (np. profilowanie, segmentacja).
Charakteryzuje metody definiowania celu	– wymienia możliwe cele komunikacji, – omawia metody definiowania celu.
Charakteryzuje metody budowania i opowiadania historii	– wymienia elementy historii, – omawia metodę budowania historii (np. podróż bohatera według J. Campbella, scenorys (ang. storyboard), piramida historii według Freytaga), – wyjaśnia znaczenie emocji w opowiadaniu historii, – wyjaśnia znaczenie równowagi między faktami i emocjami w historii, – omawia poznawcze bariery komunikacyjne i sposoby zapobiegania ich wystąpieniu.
Charakteryzuje rolę empatii w budowaniu, opowiadaniu i wysłuchiwanie historii	– wyjaśnia pojęcie empatii i jego rolę w budowaniu, opowiadaniu i wysłuchiwanie historii, – omawia rolę empatii w skutecznej komunikacji.

Zestaw 2. Komunikowanie się za pomocą historii	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Buduje historię	– opracowuje charakterystykę odbiorcy, – definiuje cel komunikacji, – dobiera typ historii (np. historia produktu, historia założycielska, historia sukcesu, historia porażki) do celu komunikacji, – określa bohatera historii oraz role innych postaci w historii, – przygotowuje gotową do zaprezentowania historię zbudowaną zgodnie z wybraną metodą.
Prezentuje historię	– wzbudza i utrzymuje uwagę słuchaczy, – buduje kontakt ze słuchaczami np. przez kontakt wzrokowy, – buduje napięcie w opowiadanej historii, dostosowując tempo mówienia do treści historii, – nazywa emocje przeżywane przez bohaterów historii, – wyraża (ekspresja niewerbalna) emocje adekwatnie do celu historii, do jej odbiorcy, jak i do własnego temperamentu, – uspójnia przekaz werbalny i niewerbalny, – przestrzega struktury historii i perspektywy wybranego bohatera, – przestrzega wyznaczonych ram czasowych, – podsumowuje opowiedzianą historię zgodnie z zamierzonym celem.
Wyciąga wnioski dotyczące skuteczności opowiedzianej historii	– obserwuje i interpretuje efekty opowiedzianej historii, – zapisuje wnioski dotyczące skuteczności opowiedzianej historii i propozycje autokorekty.
Wysłuchuje i parafrazuje historię opowiedzianą przez inną osobę	– parafrazuje wysłuchaną historię, – przedstawia fakty zawarte w wysłuchanej historii, – odzwierciedla emocje osoby opowiadającej historię.

4. Ramowe wymagania dotyczące metod przeprowadzania walidacji, osób przeprowadzających walidację oraz warunków organizacyjnych i materialnych niezbędnych do prawidłowego i bezpiecznego przeprowadzania walidacji

1. Etap weryfikacji 1.1. Metody Na etapie weryfikacji stosuje się następujące metody: – test teoretyczny, – obserwacja w warunkach symulowanych, – analiza studium przypadku i prezentacja. Weryfikacja składa się z dwóch części: teoretycznej oraz praktycznej. W części teoretycznej wykorzystuje się metodę testu teoretycznego. Część ta dotyczy kryteriów weryfikacji o charakterze teoretycznym, określonych we wszystkich zestawach efektów uczenia się. W części praktycznej wykorzystuje się metodę obserwacji w warunkach symulowanych. Walidacja może być poprzedzona analizą studium przypadku i prezentacją w celu potwierdzenia całości lub części efektów uczenia się. 1.2. Zasoby kadrowe W skład komisji walidacyjnej wchodzi minimum 3 osoby posiadające kwalifikację pełną z co najmniej 7 poziomem Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz kwalifikację wolnorynkową z zakresu storytellingu lub certyfikat licencjonowanej metody wykorzystywania storytellingu w biznesie, a także wszyscy członkowie komisji łącznie spełniają poniższe kryteria, przy czym każdy z członków komisji spełnia przynajmniej jedno z poniższych kryteriów: – posiada doświadczenie w prowadzeniu szkoleń ze storytellingu (minimum 500 godzin szkoleniowych), – posiada kwalifikację pełną z co najmniej 7 poziomem Polskiej Ramy Kwalifikacji z psychologii oraz certyfikację z przynajmniej jednego narzędzia psychometrycznego i doświadczenie w jego stosowaniu,

- posiada doświadczenie w stosowaniu storytellingu w biznesie, edukacji czy organizacjach non-profit i minimum 5 lat pracy w marketingu lub reklamie lub public relations lub budowaniu marki pracodawcy (ang. employer branding),
- przynajmniej jedna osoba posiada doświadczenie w projektowaniu szkoleń lub programów rozwojowych, lub programów nauczania w zakresie storytellingu lub komunikacji marketingowej i interpersonalnej (sporządziła minimum 10 projektów lub 5 programów nauczania).

1.3. Sposób organizacji walidacji oraz warunki organizacyjne i materialne

Za pomocą metody testu teoretycznego weryfikacji podlegają efekty uczenia się zawarte w zestawie 1. Natomiast efekty uczenia się opisane w zestawie 2 weryfikowane są za pomocą metody prezentacji, tj. na podstawie analizy studium przypadku osoba ubiegająca się o uzyskanie kwalifikacji wolnorynkowej „Komunikowanie się za pomocą tworzenia, opowiadania i wysłuchiwania historii (storytelling)” tworzy i prezentuje historię.

W trakcie walidacji osoba ubiegająca się o uzyskanie kwalifikacji wolnorynkowej „Komunikowanie się za pomocą tworzenia, opowiadania i wysłuchiwania historii (storytelling)” powinna zaprezentować przynajmniej 3 historie na podstawie 3 różnych analiz studium przypadku.

Instytucja prowadząca walidację zapewnia:

- przypadki do analizy,
- scenariusze do analizy,
- pomieszczenie umożliwiające osobom, które przystąpiły do walidacji, samodzielną pracę,
- sprzęt do nagrywania głosu i obrazu.

Instytucja certyfikująca zapewnia warunki organizacyjne do uczestniczenia w walidacji dla osób z niepełnosprawnościami, przy czym zapewnienie osoby wspierającej, np. tłumacza języka migowego, należy do osoby ubiegającej się o uzyskanie kwalifikacji wolnorynkowej „Komunikowanie się za pomocą tworzenia, opowiadania i wysłuchiwania historii (storytelling)”.

2. Etapy identyfikowania i dokumentowania efektów uczenia się

Instytucja certyfikująca zapewnia wsparcie doradcy walidacyjnego, który posiada poniższe kwalifikacje:

- pełną z 7 poziomem Polskiej Ramy Kwalifikacji,
- wolnorynkową z zakresu storytellingu lub certyfikat licencjonowanej metody wykorzystywania storytellingu w biznesie.

5. Warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do walidacji

Kwalifikacja pełna z 4 poziomem Polskiej Ramy Kwalifikacji

6. Inne, poza pozytywnym wynikiem walidacji, warunki uzyskania kwalifikacji wolnorynkowej

Brak innych, poza pozytywnym wynikiem walidacji, warunków uzyskania kwalifikacji wolnorynkowej

7. Okres ważności certyfikatu potwierdzającego nadanie kwalifikacji wolnorynkowej

Bezterminowo

8. Termin dokonywania przeglądu kwalifikacji wolnorynkowej

Nie rzadziej niż raz na 10 lat